

2303

Sept. 1884.

LATVIJAS VALSTS
ARHĪVS

Augšzemes Pilsētu pilsētas Latvianu Kultūras
vēstula vēstules "Stāvētāji" akti (Lielbritānija)

F-2303

Pētījuma Nr. 1884

1884. gada pētījuma rezultāti

1884.

1

**Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves
„Straumēni” arhīvs (Lielbritānija)
Fonds nr. 2303**

**Priekšvārds
vienkāršotajam aprakstam nr. 1-v
Ābele Fricis
(1909 – 1991)
literāts**

Fondraža nosaukums

Fricis Ābele (1909 – 1991) – literāts.

Biogrāfija

Fricis Ābele dzimis 1909. gada 4. septembrī Stendes pagasta „Būtiltu” mājās saimnieka ģimenē. Skolas gaitas F. Ābele sāk 1918. gada rudenī. Pēc pamatizglītības iegūšanas viņš mācās Talsu vidusskolā, kuru pabeidz 1929. gadā un dodas obligātajā karadienestā Latvijas armijā. Karadienestam beidzoties, F. Ābele strādā tēva saimniecībā, bet drīz vien pārceļas dzīvot un strādāt uz Rīgu, kur iestājas darbā Valsts Elektrotehniskajā fabrikā (VEF) par pārdevēju. Drīz vien viņu ieceļ par vecāko pārdevēju, pēc tam – par nodaļas vadītāju elektropiederumu veikalā. Uzticētos darba pienākumus F. Ābele pilda no 1934. gada 19. decembra līdz 1941. gada 8. aprīlim. Viņš neilgi strādā „Glavelektrosbit” [sadzīves elektropiederumu] Rīgas bāzē par nodaļas vadītāju (līdz 2. Pasaules kara sākumam). F. Ābele, karam beidzoties, nokļūst kara gūstekņu nometnē Putlosā (Vācijā), pēc tam Cēdelgēmā (Beļģijā). Gūstekņu nometni viņš drīkst atstāt 1946. gada 25. martā. Vienu gadu F. Ābele pavada latviešu bēgļu nometnē Vācijā un 1947. gada vasarā pārceļas dzīvot un strādāt uz Angliju. Brīvajos brīžos viņš sāk rakstīt stāstus un noveles. Literārajos darbos F. Ābele pievērsies galvenokārt 2. Pasaules kara notikumu attēlojumam. Vairāki viņa darbi iespiesti latviešu trimdas laikrakstos un žurnālos. F. Ābele un viņa dzīvesbiedre Valija Ābele aktīvi darbojās trimdas latviešu sabiedriskajā dzīvē. F. Ābele bija Daugavas Vanagu organizācijas mūža biedrs. Fricis Ābele miris 1991. gada 22. aprīlī Bedfordā (Anglijā).

Tiešais iegūšanas avots

Fonda nr. 2303 vienkāršotā apraksta 1-v dokumenti saņemti kā dāvinājums 2002. gadā no Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves „Straumēni” vadītājas Ineses Auziņas - Smites (Smith).

Temats un saturs

F. Ābeles fondā galvenokārt ir viņa radošā darba dokumenti un radošajam darbam sakrātie materiāli, kā arī sarakste par dažādiem jautājumiem.

Izvērtēšana

Nozīmīgāko fonda daļu veido F. Ābeles radošā darba dokumenti un sarakste.

Komplektēšana

Nav ziņu par dokumentu papildinājuma iespējām.

Sistematizācija

Dokumenti saņemti nesakārtotā veidā. Ņemot vērā 2303. fonda dokumentu sastāva daudzveidību un atsevišķas suverēnu dokumentu grupas, tika veidoti vairāki apakšfondi. Friča Ābeles fonds ir apakšfonds ar vienkāršotā apraksta nr. 1-v., kurā dokumenti sistematizēti 2 sērijās un 4 apakšsērijās un to robežās sakārtoti pēc hronoloģiski tematiskā principa. Sērijas: 1. Friča Ābeles dokumenti. 2. Friča Ābeles dzīvesbiedres Valijas Ābeles dokumenti.

Apakšsērijas: 1.1. Biogrāfiskie un sabiedriskās darbības dokumenti. 1.2. Radošā darba dokumenti. 1.3. Radošam darbam sakrātie dokumenti. 1.4. F. Ābeles un viņa tuvinieku korespondence, vēstules F. Ābelem no redakcijām, grāmatnīcām u.c.

Dokumentu ekspertīze, sistematizācija un aprakstīšana iesākta un pabeigta 2006. gada 1. ceturksnī.

Pieejamības noteikumi

Izmantošanas ierobežojumu nav.

Dokumentu valoda

Dokumenti galvenokārt ir latviešu valodā.

Fiziskais raksturojums

Dokumentu fiziskā saglabātība neviendabīga, atsevišķas radoša rakstura piezīmes, melnraksti u. c. dokumenti rakstīti uz sliktas kvalitātes papīra.

Fonda aprakstījumu
sastādīja vecākā eksperte

 / Laima Kļaviņa /

04. 04. 2006.

31

**Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves
„Straumēni” arhīvs (Lielbritānija)
Fonds nr. 2303**

**Priekšvārds
vienkāršotajam aprakstam nr. 2-v
Briedis Kārlis
(1892 – 1986),
mācītājs, (ASV)**

Fondraža nosaukums

Kārlis Briedis (1892 – 1986) – mācītājs.

Biogrāfija

Kārlis Briedis dzimis 1892. gada 15. decembrī Valkas apriņķa Jaunlaicenes pagasta Apekalnā. Beidzis Teoloģijas institūtu. Pirmā Latvijas valsts K. Briedi apbalvojusi ar Triju zvaigžņu ordeni (ar rozeti) un Aizsargu nopelnu krustu. 1. Pasaules kara laikā viņš brīvprātīgi iestājies strēlniekos, dienējis kopā ar profesoru Jāni Mediņu, spēlējis J. Mediņa vadītajā 5. Sibīrijas bataljona orķestrī.

K. Briedis brīvprātīgi iestājies cīnītāju rindās pret Bermontu, piedalījies Latvijas atbrīvošanas kaujās (kapteiņa Jāņa Ligerā vadītajā studentu bataljona atsevišķajā skolnieku rotā) Olaines apkārtnē un pie Daugavas. 1919. gadā K. Briedis sāk strādāt par Valsts drošības departamenta ierēdni. 1926. gadā viņš atstāj šo darba vietu, lai pabeigtu teoloģijas studijas. K. Briedis ordinēts mācītāja amatā 1932. gada 26. martā. Kalpo Līvānu, Kalupes un Preiļu draudzēs un paralēli tam ir Robežsargu brigādes mācītājs ar pulkveža dienesta pakāpi. Viņa ieguldījums Latvijas draudžu garīgā un materiālā stāvokļa nostiprināšanā ir arī uzceltā Līvānu baznīca ar mācītājmāju, kā arī vairākas baznīcas Krievijas pierobežā. 1938. gadā Kārlis Briedis salaulājas ar zvērinātu advokāti Veltu Rusi. Viņu ģimenē izaudzināti divi dēli – Kārlis un Pēteris. 1944. gadā Briežu ģimene emigrē uz Vāciju, kur dzīvo latviešu bēgļu nometnē Lībekā.

K. Briedis tajā laikā kalpo draudzē un strādā skolā. 1950. gadu sākumā Briežu ģimene no Vācijas izceļo uz ASV un apmetas dzīvot Nuarkā. Pirmajos gados ASV iztiku K. Briedis pelna ar fizisku darbu, bet nedēļas nogalē vada vietējo latviešu draudzi. Garīgam darbam viņš pilnībā var nodoties nedaudz vēlāk, kad kalpo Klīvlāndes Martina Lutera draudzē, kā arī sniedz garīgo aprūpi Pitsburgas un Kantonas latviešu draudzēs.

Latvijas ev. lut. Baznīca ārpus Latvijas atzinīgi novērtējusi mācītāja Kārļa Brieža darbību, piešķirot viņam tiesības nēsāt prāvesta Zelta krustu. Daugavas Vanagu organizācija 1968. gadā K. Briedi apbalvojusi ar Goda rakstu. 1975. gadā izdots K. Brieža reliģisku pārdomu un dzeju krājums „Dieva mīlestība ir jūsu vidū”.

Kārlis Briedis miris 1986. gadā ASV.

24

Tiešais iegūšanas avots

Fonda nr. 2303 vienkāršotā apraksta 2-v dokumenti saņemti kā dāvinājums 2002. gadā no Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves „Straumēni” vadītājas Ineses Auziņas - Smites (Smith).

Temats un saturs

K. Brieža fondā galvenokārt ir viņa sprediķu teksti, rakstu publikācijas, piezīmes.

Izvērtēšana

Nozīmīgāko fonda daļu veido K. Brieža dienasgrāmatas un piezīmes (rakstītas Vācijā).

Komplektēšana

Nav ziņu par dokumentu papildinājuma iespējām.

Sistematizācija

Dokumenti saņemti nesakārtotā veidā. Ņemot vērā 2303. fonda dokumentu sastāva daudzveidību un atsevišķas suverēnu dokumentu grupas, tika veidoti vairāki apakšfondi. Kārļa Brieža fonds ir apakšfonds ar vienkāršotā apraksta nr. 2-v., kurā dokumenti sistematizēti sērijās – 1. Biogrāfiskie dokumenti, 2. Radošā darba dokumenti, 3. Garīdznieka darbā radītie dokumenti (sprediķi, uzrunas, referāti par reliģiskām tēmām, piezīmju grāmatas ar sprediķu melnrakstiem) – un to robežās sakārtoti pēc hronoloģiski tematiskā principa.

Dokumentu ekspertīze, sistematizācija un aprakstīšana iesākta un pabeigta 2006. gada 1. ceturksnī.

Pieejamības noteikumi

Izmantošanas ierobežojumu nav.

Dokumentu valoda

Dokumenti galvenokārt ir latviešu valodā.

Fiziskais raksturojums

Dokumentu fiziskā saglabātība laba.

Fonda aprakstījumu
sastādīja vecākā eksperte

L. Klaviņa / Laima Kļaviņa /

03. 04. 2006.

**Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves
„Straumēni” arhīvs (Lielbritānija)
Fonds nr. 2303**

**Aprakstījums (vēsturiskā izziņa)
vienkāršotajam aprakstam Nr. 4-v
Līcis Eduards
(1884 – 1987), žurnālists,
sabiedriskais darbinieks (Lielbritānija)**

Fondraža nosaukums

Eduards Līcis

Biogrāfija

Eduards Līcis dzimis 1884.gada 25. martā Idus pagasta „Biķos” saimnieka ģimenē. Mācījies Limbažu apriņķa skolā. Krievijā ieguvis tehnisko izglītību. Strādājis Krievijā par tehniķi, bijis viens no Odesas un Varšavas latviešu biedrības vadītājiem.

Pirmās publikācijas – satīras proza A.Alunāna „Zobgala kalendārā” 1904.gadā, ar pseidonīmu Purvidus. Pēc tam neregulāras publikācijas dažādos laikrakstos un žurnālos Latvijā un trimdā.

1913. gadā iesaukts cariskās Krievijas armijā. 1. pasaules kara laikā cīnījies 3. Kurzemes latviešu strēlnieku pulkā.

1918. gadā ievēlēts par Latvijas Zemnieku Savienības CK locekli. 20.gados strādājis pašvaldības dienestā Vidzemē.

No 1928 līdz 1938.gadam bijis Liepājas apriņķa valdes vadītājs, vēlāk apriņķa vecākais.

No 1938 līdz 1940.gadam un neilgi 1941.gada vasarā bijis Madonas apriņķa vecākais.

1944. gadā emigrē uz Vāciju, vēlāk pārceļas uz Angliju. Dzīvojis Bristolē.

Kultūrvēsturiskās grāmatas „Rūjiena” (1978) līdzautors.

Ar pseidonīmu Purvidus izdevis humoreskas par Latvijas zelta noguldījumiem Anglijā „Zelts, komūna un maize”(1980). Memuāri par latviešu sabiedriskajiem un kultūras darbiniekiem izdoti grāmatā „Atmiņas par laikiem un ļaudīm” (1988).

E.Līcis ir Triju Zvaigžņu ordeņa, Atzinības krusta, Lietuvas Ģedimina ordeņa kavalieris.

Mūža nogalē dzīvojis Londonā.

Eduards Līcis miris 1987. gada 25. novembrī, apbedīts Brokvudas latviešu kapos.

Tiešais iegūšanas avots

Fonda Nr. 2303 vienkāršotā apraksta 4-v dokumenti saņemti kā dāvinājums 2002. gadā no Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves „Straumēni” vadītājas Ineses Auziņas - Smites (Smith).

Temats un saturs

E.Līča fondā galvenokārt ir viņa personas un biogrāfiskie dokumenti, sarakste un nedaudz radošās un sabiedriskās darbības dokumenti.

Izvērtēšana

Nozīmīgāko fonda daļu veido E.Līča vēstules, un nedaudzie radošās un sabiedriskās darbības dokumenti.

Komplektēšana

Nav ziņu par dokumentu papildinājuma iespējām.

Sistematizācija

Dokumenti saņemti nesakārtotā veidā. Ņemot vērā F - 2303 dokumentu sastāva daudzveidību un atsevišķas suverēnu dokumentu grupas, tika veidoti vairāki apakšfondi. Eduarda Līča fonds ir apakšfonds ar vienkāršoto aprakstu Nr. 4-v., kurā dokumenti sistematizēti sērijās – 1. Biogrāfiskie dokumenti, 2. Radošā darba dokumenti, 3. E.Līča sabiedriskās darbības dokumenti, 4. Sarakste un sēriju robežās sakārtoti pēc hronoloģiski tematiskā principa.

Dokumentu ekspertīze, sistematizācija un aprakstīšana iesākta un pabeigta 2007. gada 4. ceturksnī.

Pieejamības noteikumi

Izmantošanas ierobežojumu nav.

Dokumentu valoda

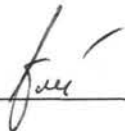
Latviešu, vācu, angļu valodā.

Fiziskais raksturojums

Dokumentu fiziskā saglabātība laba.

Fonda aprakstījumu
sastādīja galvenā arhīviste

08. 11. 2007.

 / I. Vīksniņa /

Fonds nr. 2303

**Daugavas vanagu fonda latviešu kultūras vērtību krātuves
„Straumēni” arhīvs
(Lielbritānija)**

**Aprakstījuma (vēsturiskās izziņas) turpinājums
vienkāršotajam aprakstam nr. 4-v**

**Līcis Eduards
(1884 – 1987), žurnālists,
sabiedriskais darbinieks (Lielbritānija)
1946 – 1986**

Fondraža nosaukums

Nav mainījies.

Administratīvā vēsture

Nav izmaiņas.

Glabāšanas vēsture

Nav izmaiņas.

Tiešais iegūšanas avots

Fonda Nr. 2303 vienkāršotā apraksta 4-v turpinājumā iekļautie dokumenti saņemti kā dāvinājums 2002. gadā no Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves “Straumēni” vadītājas Ineses Auziņas – Smites (Smith).

Fonda saturs

Fonda papildinājumā iekļauti biogrāfiskie dokumenti, radošās darbības dokumenti. sarakste.

Izvērtēšana

Dokumenti nodoti valsts glabāšanā nesakārtotā veidā. Dokumentu ekspertīze, sistematizācija un aprakstīšana veikta 2008. gadā ievērojot ISAD (G) pielietošanas noteikumu B daļu – par personu fondiem.

Sistematizācija

Turpinājums veikts sakarā ar nesakārtotu E. Līča dokumentu atrašanu. Lietas kārtotas atbilstoši iesāktajai sistematizācijas shēmai ar trim apakšsērījām: E. Līča personas un biogrāfiskie dokumenti, Radošā darba dokumenti un Sarakste. Fondam pievienotas 7 lietas ar 268 dokumentiem.

88

Pieejamības noteikumi

Bez ierobežojumiem.

Fiziskais raksturojums

Apmierinošs

Aprakstījuma turpinājumu sastādīja:

Personu fondu un trimdas dokumentu daļas

galvenais arhivists

/G. Kraulis/

2008. gada 9. jūnijā.

2303

. fonda

Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves „Straumēni” arhīvs (Lielbritānija)
 Ķeņģe Marija (1905. – 1994.), mājturībasniece, sabiedriskā darbiniece (Lielbritānija)

(arhīva fonda numurs)

(arhīva fonda nosaukums)

arhīvais apraksts par

1955. - 1993. gadu

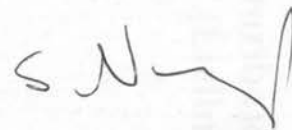
(datējums)

Nr.	Elements	Apraksts
p.k.		
1.	Arhīva fonda uzziņu kods	Fonda Nr. 2303
2.	Nosaukums	Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves ‘Straumēni’ arhīvs (Lielbritānija) Ķeņģe Marija (1905. – 1994.), mājturībasniece, sabiedriskā darbiniece (Lielbritānija)
3.	Datējums no	1955
4.	Datējums līdz	1993
5.	Apjoms	3 glabājamās vienības
6.	Informācijas nesēju formas	Tekstuālie dokumenti papīra formā.

7.	Fondraža biogrāfija	<p>Ķeņģe Marija (dz. Ozoliņa) dzimusi 1905. gada 28. martā Bauņu pagasta Pučurgas muižā. Beigusi Tailovas ģimnāziju Rīgā 1922. gadā un Kaucmindes mājturības semināru 1924. gadā. Papildus mācījusies mājturības skolās Norvēģijā un Zviedrijā.</p> <p>No 1926. gada skolotāja Kaucmindes mājturības seminārā, kur turpinājusi darbu arī no 1935. līdz 1942. gadam, kad skolu pārveido par Latvijas Mājturības Institutu. Ķeņģei bijuši lieli nopelni mājturības skolu izveidošanā. Noorganizējusi absolventu biedrību un bijusi tās ilggadīga priekšiece. Mirusi 1994. gadā.</p>
7.4.	<i>Funkcijas un aktivitātes</i>	<p>M.Ķeņģe piedalījies starptautiskajos mājturības kongresos 1935. gadā Berlīnē, 1939. gadā Dānijā un 1944. gadā Vācijā.</p> <p>Publicējusi grāmatu „Apkoptā māja” un daudzus rakstus laikrakstos. Bijusi žurnāla „Mana māja” galvenā redaktore no 1940. līdz 1944. gadam, līdzdarbojusies grāmatu sastādīšanā.</p> <p>Aktīvi darbojusies aizsargu organizācijā. Apbalvota ar Triju zvaigžņu ordeni un Atzinības krustu.</p> <p>Trimdā Vācijā Meklenburgā 1944. gadā un vēlāk Mellē pie Osnabrikas izveidojusi palīdzību latviešu bēgļiem.</p> <p>Kā mājturības speciāliste piedalījies IRO galvenās pārvaldes rīkotā dažādu arodu lietpratēju un bēgļu uzņemšanaszemju pārstāvju kongresā šveicē, Gvattas pilsētā, lai kārtotu bēgļu izvietšanas problēmas patvēruma zemēs.</p> <p>Izceļojusi uz Angliju 1948. gadā, kur pēc Daugavas Vanagu Fonda valdes aicinājuma 1949. gadā, organizējusi vanadžu kopas Daugavas Vanagu nodaļās.</p> <p>No 1952. gada bijusi Daugavas Vanagu Fonda valdes locekle un vadījusi vanadžu daļu aprūpes un jaunatnes nozares. Bijusi Daugavas Vanagu Centrālās valdes vanadžu nozares vadītāja no 1955. gada līdz 1967. gadam, bet no 1967. gada līdz 1978. gadam ir visu vanadžu priekšiece. Par goda priekšnieci apstiprināta 1979. gadā.</p> <p>Apbalvota ar Daugavas Vanagu nozīmi zeltā 1955. gadā. No 1952. gada darbojusies Latviešu Nacionālajā Padomē Lielbritānijā un 1955. Latviešu Nacionālās Padomes Lielbritānijā prezidijā bijusi Izglītības nozares vadītāja vietniece. No 1955. gada strādājusi par saimniecības vadītāju, vēlāk labklājības darbinieci Latviešu mājā „Almēlijā”, Anglijā.</p>
8.	Apraksta vienības arhīviskā vēsture	Tekstuālie dokumenti papīra formā glabājušies Latviešu mājā „Almēlija”.

9.	legūšanas avots	Dāvinājuma līgums nr. 22, 2002. gada 12. februāris un dāvinājuma līgums nr. 150, 2002. gada 10. decembris.
10.	Informācijas joma un saturs	Fonda saturu veido M.Ķeņģes sarakste ar Daugavas Vanagu Centrālās valdes locekļiem un organizācijas biedriem, Daugavas Vanagu organizācijas vanadžu nodaļu darbības pārskati, ziņojumi, atskaites u.c., kā arī Pasaules Brīvo latviešu apvienības Balvas diploms M.Ķeņģei iestiklots, ierāmējumā.
11.	Informācija par izvērtēšanu, glabāšanas termiņu noteikšanu un iznīcināšanu	2015.gadā tika veikta dokumentu izvērtēšana un aprakstīšana par 1955.-1993.gadu. Dokumenti saņemti daļēji sakārtotā veidā, tika ņemts vērā fondaža kārtojums.
12.	Sistematizācija	Lietas sistematizētas uzskaites sarakstā pēc hronoloģiskā principa.
13.	Pieejamības nosacījumi	Bez ierobežojuma.
14.	Dokumentu valoda	Pamatvaloda – latviešu.
15.	Meklēšanas līdzekļi	Izveidots fonda 2303 arhīvais apraksts un uzskaites saraksts 5-v papildinājums par 1955.-1993. gadu. Latvju enciklopēdija 1962 -1982 2.sēj. J – Ļ . Izdota 1985. g. ASV.

Izstrādātājs: LNA LVA Personu fondu un ārvalstu dokumentu nodaļas galvenā arhīviste S. Norenberga

APSTIPRINĀTS
 Latvijas VA MEK
 apakškomisijas
 08.12.2015.
 protokols Nr. 4

12 / K
g

**Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves
„Straumēni” arhīvs (Lielbritānija)
Fonds nr. 2303**

**Priekšvārds
vienkāršotajam aprakstam nr. 5-v
Ķeņģe Marija
(1905 – 1994), mājturībasniece,
sabiedriskā darbiniece, (Lielbritānija)**

Fondraža nosaukums

Marija Ķeņģe

Biogrāfija

Marija Ķeņģe, dz. Ozoliņa, dzimusi 1905.gada 28.martā Bauņu pagasta Pučurgas muižā, Valmieras apriņķī. Tēvs – lauksaimnieks, māte – skolotāja. Vīrs – Voldemārs Ķeņģis, kultūrtehniķis Tailovas klasiskā ģimnāzijā un Kaucminde seminārā.

1922.gadā beigusi Tailovas ģimnāziju Rīgā, pēc tam Kaucminde mājturības semināru pirmajā izlaidumā 1924.gadā. Papildinājusi zināšanas Mājturības institūtos Norvēģijā un Zviedrijā.

No 1926.gada līdz 1942.gadam strādāja par skolotāju Latviešu Mājturības Institūtā, bez tam par lektori dažādos speciālosursos un radiofonā. Sarakstījusi vairākas grāmatas mājsaimniecības nozarē („Apkoptā māja”), publicējusi daudz rakstu sieviešu žurnālos un laikrakstos. Trīs gadus bija žurnāla „Mana Māja” redaktore. Piedalījās kā delegāte starptautiskos mājturības skolotāju kongresos. Bijusi Kaucminde Mājturības Semināra Absolventu biedrības priekšsēdētāja.

Aktīvi darbojusies Aizsargu organizācijā. 1939.gadā apbalvota ar Triju zvaigžņu ordeni un Atzinības krustu.

1944.gadā devās trimdas gaitās uz Vāciju – Meklenburgu, pavadot vairākus mēnešus krievu okupācijas joslā, bet vēlāk nometnē Mellē, pie Osnabrikas, kur strādājusi sākumā par virtuves vadītāju, vēlāk labklājības darbinieci līdz izceļošanai uz Angliju 1948.gadā. Tur strādāja sākumā privātā saimniecībā, vēlāk veco ļaužu slimnīcā un kopš 1955.gada Latviešu mājā Almelijā par saimieci un labklājības darbinieci (Welfare officer).

Anglijā kopš izceļošanas piedalījās sabiedriskajā dzīvē.

1949.gadā, Daugavas Vanagu Fonda (DVF) valdes aicināta, sāka vanadžu komiteju (vēlāk kopu) organizēšanu Daugavas Vanagu nodaļās.

Sākot ar 1952.gadu, nepārtraukti ievēlēta DVF valdes locekle un vadīja vanadžu daļu, kā arī dažus gadus aprūpes un jaunatnes nozares.

Daugavas vanagu centrālās valdes (DV CV) aicināta, no 1955.gada līdz 1967.gadam vadīja DV CV vanadžu nozari, bet kopš 1967.gada bija visu vanadžu vēlēta vanadžu priekšniece un pilntiesīga DV CV locekle.

Par nopelniem organizācijā 1955.gadā apbalvota ar DV nozīmi zeltā.

Ievēlēta Latviešu Nacionālā Padomes Lielbritānijā (LNPL) 1952.gadā un 1955.gadā LNPL prezidijā, vēlāk kā vadītājas vietniece vadot izglītības nozari.

Šos pienākumus, ar divu gadu pārtraukumu, veica līdz 1973.gadam.

1979.gada 17. jūnijā DV CV sēdē Visbijā, Gotlandē Mariju Ķeņģi apstiprināja par DV organizācijas vanadžu goda priekšnieci.

1989.gadā tika izdota grāmata „Kaucmindes Mājturības Seminārs un Latvijas Mājturības Institūts”. Tas ir Kaucmindes Mājturības semināra un Mājturības institūta absolventu grupas izdevums Almelijā, Anglijā. Grāmatas izdošanu uzņēmās Marija Ķeņģe un Inese Auziņa Smith.

1993.gada 18.novembrī valsts svētku sarīkojumā Londonā, Anglijā PBLA valdes loceklis Guntis Bērziņš pasniedza Marijai Ķeņģei PBLA Tautas balvu.

Marija Ķeņģe mirusi 1994.gada 12. septembrī.

Tiešais iegūšanas avots

Fonda nr. 2303 vienkāršotā apraksta 5-v (apakšfonda) dokumenti saņemti kā dāvinājums 2002. gadā no Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves „Straumēni” vadītājas Ineses Auziņas - Smites (Smith).

Temats un saturs

Apakšfonda lielāko daļu veido savāktais materiāls grāmatas „Kaucmindes Mājturības Seminārs un Latvijas Mājturības Institūts” izdošanai, sarakste ar Kaucmindes Mājturības semināra absolventiem un dokumenti par M.Ķeņģes sabiedrisko darbību Daugavas Vanagu vanadžu nozarē, nedaudz fotogrāfijas, dažādas piezīmes, konspekti un sakrātie dokumenti.

Izvērtēšana

Dokumenti valsts glābāšanā saņemti nesakārtotā veidā. Aptver laiku no 1923 līdz 1994. gadam. Ekspertīze veikta 2008. gada I. ceturksnī. Atlasīti dokumentu dublikāti.

Komplektēšana

Nav ziņu par dokumentu papildinājuma iespējām.

Sistematizācija

Dokumentu sistematizācija un aprakstīšana veikta 2008.gada I.ceturksnī, ievērojot ISAD (G) pielietošanas noteikumu B daļu – par personu fondiem un „Metodiskos norādījumus personu dokumentu apsekošanai un vienkāršotai aprakstīšanai”.

Ņemot vērā 2303. fonda dokumentu sastāva daudzveidību un atsevišķas suverēnu dokumentu grupas, tika veidoti vairāki apakšfondi. Marijas Ķeņģes fonds ir apakšfonds ar vienkāršotā apraksta nr. 5-v., kurā dokumenti sistematizēti sērijās – 1. Materiāli grāmatai „Kaucmindes Mājturības Seminārs un Latvijas Mājturības Institūts”, 2.Sarakste, 3. Dokumenti par M.Ķeņģes sabiedrisko darbību Daugavu Vanagu centrālās valdes vanadžu nozarē, 4. M.Ķeņģes dažādas piezīmes, konspekti, 5. M.Ķeņģes savāktais materiāls, 6.Materiāli par M.Ķeņģi, 7. Fotogrāfijas un to robežās sakārtoti pēc hronoloģiski tematiskā principa.

43
14

Pieejamības noteikumi

Izmantošanas ierobežojumu nav.

Dokumentu valoda

Dokumenti galvenokārt ir latviešu valodā, nedaudz dokumentu vācu un angļu valodā.

Fiziskais raksturojums

Dokumentu fiziskā saglabātība apmierinoša.

Fonda aprakstījumu
sastādīja galvenā arhiviste

 / Ilga Vīksniņa /

17.01.2008.

Fonds Nr. 2303**Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves "Straumēni" arhīvs
(Lielbritānija)**

Vienkāršotais apraksts 6 - v

**Kārlis Siliņš (1915 – 1998), mācītājs, mākslinieks,
Elvīra Blūmenfelde – Siliņa (1908 – 1991), mācītāja****Vēsturiskā izziņa, aprakstījums**

(1947 – 1998)

Fondraža nosaukums.

Kārlis Siliņš un Elvīra Blūmenfelde – Siliņa.

Administratīvā vēsture (Biogrāfijas).**Elvīra Blūmenfelde – Siliņa** dzimusi 1908. gada 22. augustā Viļakas pagasta "Līčupes" mājās.

Pēc Viļakas 6-klasīgās pamatskolas beigšanas 1926. gadā Elvīra mācījās Rēzeknes Valsts eālgimnāzijā līdz 1930. gadam.

1932. gadā Elvīra iestājās Latvijas universitātē teoloģijas fakultātē, kuru beidza 1937. gadā ar teoloģes un vidusskolas skolotājas diplomu. Studiju laikā Elvīra strādāja Latvijas Valsts arhīvā un kara ministrijā. Brīvo laiku viņa veltīja prāvesta E. Berga Miera draudzes svētdienas skolai.

1937. gadā kopā ar mācītāju L. Taivānu sarakstīja ticības mācības grāmatu I. un II. pakāpes pamatskolām, kura iznāca Latvijas Evangēliski luteriskās baznīcas vadības redakcijā. Šo grāmatu atkārtoti izdeva trimdā, Stokholmā, 1947. gadā.

No 1937 līdz 1944. gadam Elvīra studēja Latvijas universitātē filoloģijas un filozofijas fakultātē. Studējot Elvīra strādāja par pilntiesīgu skolotāju Rīgas Valsts komercskolā, Dubultu ģimnāzijā, Apvienotā vidusskolā u. c.

No 1932. līdz 1944. gadam Elvīra kalpoja daudzās Latvijas lauku draudzēs ar sprediķiem, priekšlasījumiem.

1944. gadā karš Elvīru noved Vācijā, kur viņa uzsāk ievainoto latviešu karavīru aprūpi. Bēgļu nometnēs Elvīra piedalījās skolu, bērnu dārzu organizēšanā, vadīja dievkalpojumus. Kopā ar mācītāju (vēlāk prāvestu) A. Veinbergu vadīja dievkalpojumus daudzās privātās un karavīru nometnēs Vācijā.

1946. gadā Elvīra ieradās Anglijā, kur strādāja par kalponi tuberkulozes slimnīcā, ar dievkalpojumiem apmeklēja arī bijušo karavīru nometnes Anglijā.

1948. gadā viņa noorganizēja pirmās latviešu svētdienas skolas. Sākās aktīvs iekšmisijas darbs kopīgi ar Kārli Siliņu apkopjot garīgi slimos un citus cietējus.

1950. gada 27. maijā, Londonā, Elvīra Blūmenfelde un Kārlis Siliņš salaulājas pie prāvesta E. Berga.

1952. gadā Elvīras ierosmē nodibinājās 1. Daugavas mazpulks Anglijā. Mazpulka mītne bija

īcītājas māja, kur rīkoja teorētiskās un praktiskās nodarbības un sanāksmes.

Blūmenfelde - Siliņa vadīja bērnu vasaras kolonijas Rovfantas muižā.

Londonas universitātē Elvīra Blūmenfelde apguva antīkās reliģijas, grieķu klasiskās filozofijas un ētikas. Blakus šīm mācībām 1959. gadā viņa ieguva arī lietišķās mākslas skolotājas diplomu.

1972. gada 28. oktobrī Elvīra Latvijas Evāņģeliski luteriskās baznīcas pārvaldē nokārtoja pārbaudījumu vikāres tiesību iegūšanai.

1977. gada 10. septembrī Sinodes konferencē Līdžā Elvīrai Blūmenfeldei – Siliņai piešķīra tiesības būt ordinētai mācītājas amatā. 1977. gada 9. decembrī viņa izturēja Latvijas Evāņģeliski luteriskās baznīcas pārvaldes komisijas pārbaudījumu ordinācijas tiesību iegūšanai mācītājas amatā.

1978. gada 22. janvārī notiek ordinācijas dievkalpojums Miera draudzes dievnamā, Sv. Annas un Sv. Agneses baznīcā. Ordināciju vadīja prāvests R. Mužiks.

Mācītāja Elvīra Blūmenfelde – Siliņa mira 1991. gada 26. oktobrī Londonā.

Kārlis Siliņš dzimis 1915. gada 10. martā Liepājā.

Mācījies Liepājas Lietišķās mākslas vidusskolā, kuru beidza 1937. gadā. Īpaši Kārlis interesējās latviešu tautas māksla un tradīcijas.

Pēc karadienesta Kārlis strādāja kā iekštelpu dekorators. Tautas augstskolā studēja mākslas vēsturi, klasiskos stilus glezniecībā. Vakarū arodskolā, strādādams kā instruktors un skolotājs, iemācījās krāsu tehnoloģiju, iekštelpu dekorēšanu un latviešu stila mācību.

1944. gada rudenī Kārlis iesauca latviešu leģionā. 1945. gada janvārī, kaujā pie Nakelnas, Kārlis smagi ievainots.

1945. gada septembrī viņš nonāk Cedelghēmas kara gūstekņu nometnē, Beļģijā. Vēlāk Kārlis nonāk Grosenbrodē, Vācijā. Tur, kopā ar mākslinieku A. Sodernu, Kārlis vada lietišķās mākslas darbnīcu.

1946. gadā Kārlis pārceļas uz Saules nometni Gestachtā. Arī tur viņš vadīja un organizēja lietišķās mākslas darbnīcu. Aktīvi piedalījās sabiedriskās dzīves organizēšanā kā skautu organizācijas mazskautu vadītājs. Kārlis nepārstāja gleznot un piedalīties izstādēs. Par saviem darbiem saņēma godalgas un atzinības rakstus.

1947. gadā Kārlis nonāca Anglijā un strādāja kā laukstrādnieks.

1950. gada 27. maijā salaulājās ar Elvīru Blūmenfeldi.

Kopīgi ar Elvīru Kārlis veica iekšmisijas darbu sociālajā aprūpē.

1953. gadā Kārlis mācījās figurālo un portretu glezniecību Hornsi mākslas koledžā Londonā un Kembridžas universitātes korespondences kursu grieķu valodā.

1957. gadā Kārlis pieteicās teoloģijas studijām Oxfordā. 1960. gadā mācības bija jāpārtrauc.

1961. gada rudenī Kārlis mācījās Londonas Bībeles koledžā. Bet jau atkal mācības bija jāpārtrauc. Kārlis atrada darbu Emfildas slimnīcā un vakaros mācījās teoloģiju Londonas universitātē.

1974. gadā Kārlis beidza Londonas universitāti ar diplomu reliģijās un ar uzslavu Bībeles teoloģijā.

Kārlis aktīvi piedalījās latviešu mākslinieku un daiļamatnieku kopas izstādēs Anglijā. Rakstīja aprakstus un recenzijas par izstādēm. Kārlis bija Emfildas Anļu mākslas apvienības biedrs jau kopš 1972. gada. Viņa darbi bija godalgoti un augsti vērtēti kopš 1970. gada.

Ar 1974. gada Sinodes konferences lēmumu Londonā, Kārlis strādāja pie Latvijas Evāņģeliski luteriskās baznīcas pārvaldes kā kandidāts Miera draudzē kopā ar prāvestu R. Mužiku un mācītāju J. Gaili. Vēlāk dievkalpojumus Kārlis vadīja vairākās Londonas latviešu draudzēs.

Kārlis aktīvi darbojās Elvīras vadītajā iekšmisijas darbā Londonā, 1. Daugavas vanagu mazpulku mājas skolā un bērnu vasaras nometnēs Rovfantā.

Īsi pirms 39. Sinodes konferences prāvests R. Mužiks izteica vēlēšanos ordinēt Kārlī mācītāja amatā kā vikāru – mācītāju pie luteriskās baznīcas pārvaldes Anglijā.

1988. gada 3. septembrī notika ordinācijas dievkalpojums Miera draudzes Sv. Annas un Sv. Ineses baznīcā Londonā. Ordināciju vadīja prāvests R. Mužiks.
Kārlis Siliņš mira 1998. gada 10. februārī.

praksta vienības uzkrāšanas laiks.

Par 1947. - 1998. g.

iešais iegūšanas avots.

Latvijas valsts arhīvs dokumentus saņēmis no Daugavas vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību rātaves "Straumēni" vadītājas Ineses Auziņas – Smites (Smith) kā dāvinājumu 2002. gadā.

temats un īss saturs.

Arhīva lielāko daļu veido mācītāju Elvīras Blūmenfeldes – Siliņas un Kārļa Siliņa biogrāfiskie un sabiedriskās darbības dokumenti – autobiogrāfijas, biogrāfijas, mācību materiāli, referāti, dievkalpojumu sprediķi, lūgšanas, uzrunas, (arī melnraksti), kā arī sarakste ar Kārļa Siliņa meitu Elvīnu Uzari, brāli Žani, citiem ģimenes locekļiem un Latvijas Evāņģeliski luteriskās baznīcas arhibīskapiem, prāvestiem, citu draudžu mācītājiem, draudzes locekļiem u. c. Dokumentu saturs izskatāmi parāda Kārļa Siliņa un Elvīras Blūmenfeldes – Siliņas aktīvo sabiedrisko darbību.

Izvērtēšana.

Dokumenti Valsts glabāšanā saņemti nesakārtotā veidā. Aptver laiku no 1947. - 1998. gadam. Vērtības ekspertīze, sistematizācija, dublikātu atlasīšana un vienkāršotā aprakstīšana veikta 2008. gada janvārī.

Komplektēšana.

Nav ziņu par dokumentu papildinājuma iespējām.

Sistematizācija.

Sastādīts apraksts Nr. 6 – v. Lietas aprakstā sistematizētas grupās - sērijās S1, S2, S3, S4, S5. Lietas sērijās kārtotas pēc noteiktām pazīmēm:

1. sērija (S1) – biogrāfiskie dokumenti (autobiogrāfijas, biogrāfijas, nekrologs u. c.)
2. sērija (S2) – mācību materiāli - konspekti, rakstu darbi no studijām Londonas mācību iestādēs.
3. sērija (S3) – mācītāja dienesta dokumenti (dievkalpojumu sprediķi, lūgšanas, uzrunas, referāti u. c.)
4. sērija (S4) – sarakste (ar radniekiem, draugiem, ar Latvijas Evāņģeliski luteriskās baznīcas arhibīskapiem, prāvestiem, citu draudžu mācītājiem, draudzes locekļiem u. c.)
5. sērija (S5) – fotogrāfijas (Kārļa Siliņa, Elvīras Blumenfeldes – Siliņas, dēla Jāņa u. c. radnieku, no Sinodes un citiem pasākumiem u. c.)

Arhīvs veidojies Kārlim Siliņam un Elvīrai Blūmenfeldei – Siliņai dokumentus uzkrājot un glabājot kopīgi, tādēļ dokumenti lietās kārtoti kopā. Atsevišķas lietas, kuras bija iespējams, ir sistematizētas

18
18

pēc dokumentu piederības Kārlim Siliņam vai Elvīrai Blūmenfeldei – Siliņai. Lietas aprakstā
kārtotas hronoloģiskā kārtībā. Dokumentu sērijā (S1) – biogrāfiskie dokumenti – lietas kārtotas pēc
nominālā principa.

Pieejamības noteikumi.

Bez ierobežojuma.

Dokumentu valoda.

Dokumenti pārsvarā ir latviešu valodā, bet daļa dokumentu ir angļu un vācu valodā.

Aprakstījumu sastādīja:

Personu fondu un trimdas dokumentu daļas
galvenā arhīviste

Martinova

Vita Martinova

05. 02. 2008.

Daugavas Vanagu fonda latviešu kultūras vērtību krātuves "Straumēni" arhīvs

(Lielbritānija)

4-N

Mužiks Ringolds (1914 – 2000), mācītājs (Lielbritānija)

Aprakstījums (vēsturiskā izziņa)

Fondraža nosaukums

Ringolds Mužiks

Biogrāfija

Ringolds Mužiks dzimis 13. augustā 1914. gadā Rīgā, tirgotāju ģimenē. Studējis teoloģiju Latvijas Universitātē. 1935 un 1936. gadā uzturējies kā stipendiāts Zviedrijā, kur Stokholmā un Upsalā studējis jaunatnes darba un draudžu dzīvi. Latvijā ieņēmis atbildīgus amatus Jaunekļu kristīgā savienībā (YMCA) un skautu organizācijā. Bijis korporācijas Lettonia biedrs.

1944. gada pavasarī beidzis teoloģijas fakultāti ar zinātnisku darbu par Ernesta Glika dzīves posmu Alūksnē. 1944. gada 13. augustā Doma baznīcā Arhibīskaps T. Grīnbergs un prāvests E. Bergs ordinē R. Mužiku par mācītāju.

Pēc kara vadījis dievkalpojumus Vācijā, kur aktīvi iesaistījies YMCA darbībā, bijis centrālās valdes loceklis un britu zonas valdes priekšēdis, arī Vācijas latviešu skautu mācītājs un lektors, nometnes mācītājs Lībekā un Grosenbredē, arī skolotājs Lībekas Latviešu ģimnāzijā.

1948. gadā Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas arhibīskapa Dr. T. Grīnberga komandējumā devās uz Zviedriju sakaru uzņemšanai ar Zviedrijas evaņģēliski luterisko Baznīcu, 1948 g. rudenī devās uz Angliju, kur darbojās kā baznīcas pārvaldes sekretārs un Rietumanglijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas draudzes mācītājs. No 1956. gada līdz 1957. gadam bijis Bredfordas draudzes mācītājs

Kopš 1957. gada darbojies Luterāņu padomē, vēlāk iecelts par tās viceprezidentu un eksekutīvo sekretāru, bet no 1962. gada Miera draudzes mācītājs un no 1963. gada prāvests un baznīcas virsvaldes loceklis. No 1969. gada vadījis Latvijas evaņģēliski luterisko Baznīcu trimdā Rietumeiropā. 1974. gadā aktīvi piedalījās Pasaules baznīcu apvienības asamblejā Kenijas galvaspilsētā Nairobi. Izveidojis ciešas saites ar Anglikāņu baznīcu. Miris 2000. gadā.

Glabāšanas uzkrāšanas vēsture

No dokumentiem redzams, ka dokumentus fondradis galvenokārt uzkrājis laikā, kad aktīvi darbojies Latvijas evaņģēliski luteriskajā Baznīcā trimdā.

Tiešais iegūšanas avots

Fonda Nr. 2303 vienkāršotā apraksta 7-v iekļautie dokumenti saņemti kā dāvinājums

142
20

2002. gadā no Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves "Straumēni" vadītājas Ineses Auziņas – Smites (Smith)

Fonda saturs

Fondā rodama informācija par R. Mužika dienesta darbību – R. Mužika rakstītie referāti un raksti ar baznīcas darbību saistītiem jautājumiem, kristīšanas un apbedīšanas paziņojumi, baznīcas darbības apskati u.c. dokumenti.

Biogrāfiskos dokumentus sastāda R. Mužika biogrāfija, izglītību apliecinoši sertifikāti, kristīšanas paziņojums, vizītkartes un pateicības raksts R. Mužikam par 25 nokalpotajiem gadiem Luterāņu Baznīcā.

Viena no nozīmīgākajām fonda daļām ir sarakste, ko veido R. Mužika sarakste ar latviešu evaņģēliski luterisko Baznīcu – baznīcas pārvaldi un citiem mācītājiem. Nozīmīga ir R. Mužika sarakste ar vācu un angļu baznīcu pārstāvjiem, jo atklāj baznīcas sadarbību starp luterāņu un anglikāņu baznīcām. Sarakstē iekļauti arī R. Mužikam adresēti apsveikumi un ielūgumi uz dažādiem ar baznīcas darbību saistītiem pasākumiem.

Komplektēšana

Fonda papildinājums nav paredzēts.

Fonda sistematizācija

Dokumenti nodoti valsts glabāšanā nesakārtotā veidā. Dokumentu ekspertīze, sistematizācija un aprakstīšana veikta 2008. gadā ievērojot ISAD (G) pielietošanas noteikumu B daļu – par personu fondiem un "Metodiskos norādījumus personu dokumentu apsekošanai un vienkāršotai aprakstīšanai". Veicot vērtības ekspertīzi, sistematizāciju un aprakstīšanu fondam izveidots 1 apraksts – 7-v, kuru veido trīs sērijas: Mācītāja dienesta dokumenti, personas dokumenti un sarakste. Lietas sērijās kārtotas hronoloģiskā kārtībā.

Dokumentu valoda

Fondā ir dokumenti latviešu, angļu un vācu valodās. Norāde par dokumentiem svešvalodās atrodama apraksta piezīmju daļā.

Aprakstu sastādīja:

Personu fondu un trimdas dokumentu daļas

galvenais arhīvis

/G. Kraulis/

2008. gada 13. februārī.

18
21

Fonds Nr. 2303

Daugavas Vanagu fonda latviešu kultūras vērtību krātuves

“Straumēni” arhīvs

(Lielbritānija)

Aprakstījuma (vēsturiskās izziņas) papildinājums

vienkāršotajam aprakstam Nr. 7-v.

Mužiks Ringolds (1914 – 2000), mācītājs (Lielbritānija)

1945 - 1994

Fondraža nosaukums

Ringolds Mužiks.

Biogrāfija

Nav mainīta.

Glabāšanas uzkrāšanas vēsture

Nav mainījusies.

Tiešais iegūšanas avots

Nav mainījies.

Fonda saturs

Apraksta papildinājumā iekļauti radošas darbības, dienesta, sarakstes un sakrātie dokumenti.

Komplektēšana

Apraksta papildinājums nav paredzēts.

Fonda sistematizācija

Apraksta papildinājums veikts sakarā ar Daugavas Vanagu fonda latviešu kultūras vērtību krātuves “Straumēni” arhīva (Lielbritānija), Fonda Nr. 2303 aprakstos neiekļautu R. Mužika dokumentu atrašanu. Dokumentu ekspertīze, sistematizācija un aprakstīšana veikta 2008. gadā. Veicot vērtības ekspertīzi, sistematizāciju un aprakstīšanu izveidots apraksta 7-v papildinājums. Fondam pievienotas 3 lietas ar 95 dokumentiem. Lietas kārtotas hronoloģiskā kārtībā.

221
19

Fonds Nr. 2303

Dokumentu valoda

Apraksta papildinājumā ir dokumenti latviešu, angļu un vācu valodās. Norāde par dokumentiem svešvalodās atrodama apraksta piezīmju daļā.

Aprakstu sastādīja:

Personu fondu un trimdas dokumentu daļas

galvenais arhīvissts

/G. Kraulis/

2008. gada 2. septembrī.

120
2/3

Fonds Nr. 2303

Daugavas Vanagu fonda latviešu kultūras vērtību krātuves "Straumēni" arhīvs (Lielbritānija)

Aprakstījums (vēsturiskā izziņa)
vienkāršotajiem aprakstiem 8-v un 9-v.

Grāmatiņš Antonijs (1891 - 1969), Latvijas armijas pulkvedis,
Pareizticīgās baznīcas prāvests (Lielbritānija)
[192-?] – 1970

Fondraža nosaukums

Grāmatiņš Antonijs.

Biogrāfija

Antonijs Grāmatiņš dzimis 1891. gada 21. aprīlī Beļavas pagasta „Baronu” mājās, lauksaimnieku ģimenē. Skolas gaitas sācis Rīgas Pareizticīgo garīgajā seminārā Rīgā. 1910. gadā iestājies Varšavas universitātes Juridiskajā fakultātē. Studijas beidzis 1914. gadā iegūstot jurisprudences kandidāta grādu un sācis strādāt Rīgas apgabaltiesā. 1915. gadā pēc vācu iebrukuma Latvijā A. Grāmatiņš organizējis bēgļu aprūpi Ziemeļvidzemē un iestājies latviešu strēlniekos. Beidzis Pēterpils karaskolu un sācis administratīvā virsnieka karjeru kā tieslietu virsnieks. Bijis ģenerāļa K. Goppera adjutants un līdz lielinieku ienākšanai Latvijā strādājis 12 armijas kara tiesā. 1918. gadā iecelts par prokurora biedru. Kopā ar Pagaidu armiju devies uz Liepāju, kur iestājies Kalpaka bataljonā un iecelts par bataljona štāba priekšnieku. Vēlāk pēc paša lūguma atbrīvots un iecelts par kara tiesas priekšnieku. Pēc Rīgas atbrīvošanas bijis kara virsprokurors līdz 1927. gadam, kad beidzis dienestu veselības problēmu dēļ.

Otrā pasaules kara laikā no 1943.-1945. gadam bijis latviešu leģiona tieslietu virsnieks. Pēc kara beigām nonāk Vācijā.

1947. gadā ordinēts par Pareizticīgās baznīcas priesteri un pārceļas uz dzīvi Anglijā. Bijis Latvijas Nacionālās padomes Lielbritānijā aktīvists, Latviešu pārstāvis Starptautiskajā bēgļu aprūpes koordinācijas komitejā, Latviešu biedrības Lielbritānijā valdes loceklis.

24
24

Glabāšanas un uzkrāšanas vēsture

Dokumentu fonds veidojies un uzkrāts pakāpeniski no 1944. gada līdz 1968. gadam A. Grāmatiņa dzīves un darba gados. Pēc viņa nāves dokumentus glabājusi un Daugavas Vanagu organizācijai nodevusi viņa meita, M. Spellere.

Tiešais iegūšanas avots

Fonda Nr. 2303 vienkāršoto aprakstu 8-v un 9-v iekļautie dokumenti saņemti kā dāvinājums 2002. gadā no Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves "Straumēni" vadītājas Ineses Auziņas – Smites (Smith).

Fonda saturs

Fondā atrodami nozīmīgi A. Grāmatiņa radošās darbības dokumenti – rakstu manuskripti, kuros apskatīta Pirmā pasaules kara tēma Latvijā.

Fonds satur A. Grāmatiņa saraksti ar laikrakstu redaktoriem un DV pārstāvjiem saistībā ar viņa publikācijām un rakstiem presē.

Fotodokumentus veido O. Kalpaka vēstules A. Grāmatiņam un Latvijas armijas vadības grupas foto pozitīvi.

Sakrāto materiālu veido Pirmā pasaules kara dalībnieka atmiņas, publikācijas u.c. dokumenti par militāra rakstura tēmu.

Komplektēšana

Fonda papildinājums nav paredzēts.

Pieejamības noteikumi

Bez ierobežojumiem.

322
81

Fonda Nr. 2303

Daugavas Vācu Tautas Fonda latviešu valodas vērtību krājuma

"Strukturālā" arhīvs

(Lietu sērijas)

Fonda sistematizācija

Aprakstījuma (veidrojuma) ziņojums

Dokumenti nodoti valsts glabāšanā nesakārtotā veidā. Dokumentu ekspertīze, sistematizācija un aprakstīšana veikta 2008. gadā ievērojot ISAD (G) pielietošanas noteikumu B daļu – par personu fondiem un "Metodiskos norādījumus personu dokumentu apsekošanai un vienkāršotai aprakstīšanai". Veicot vērtības ekspertīzi, sistematizāciju un aprakstīšanu fondam izveidoti 2 apraksti – 8-v un 9-v. Aprakstu 8-v veido četras sērijas: Radošās darbības dokumenti, Sarakste, fotodokumenti un Sakrātais materiāls. Lietas sērijās kārtotas hronoloģiskā kārtībā. Aprakstā 9-v iekļauta viena lieta ar foto negatīviem.

Dokumentu valoda

Fondā ir dokumenti latviešu, angļu un vācu valodās. Norāde par dokumentiem svešvalodās atrodama apraksta piezīmju daļā.

Aprakstu sastādīja:

Personu fondu un trimdas dokumentu daļas

galvenais arhīvists

/G. Kraulis/

2008. gada 11. jūnijā.

23
26

Fonds Nr. 2303
Daugavas Vanagu fonda latviešu kultūras vērtību krātuves
“Straumēni” arhīvs
(Lielbritānija)

Aprakstījums (vēsturiskā izziņa)
vienkāršotajam aprakstam Nr. 10-v.
Kūsiks Igors Nikolajs (1923-?),
novadpētnieks, (Lielbritānija)
1989-1999

Fondraža nosaukums

Igors Nikolajs Kūsiks

Biogrāfija

Igors Nikolajs Kūsiks dzimis 1923. gada 11. martā Krustpilī (Jēkabpilī), kur viņa tēvam kopš 1929. gada 24. oktobra piederēja māja un zeme. I. Kūsika tēvs Oskars Kūsiks (Kuusik) pirms Latvijas pavalstniecības iegūšanas bijis Igaunijas pavalstnieks, arī māte Līna Kūsika dzimusi Igaunijā.

Igors Kūsiks mācījies Jēkabpils Valsts ģimnāzijā, kuru pabeidzis 1941. gadā. Otrā pasaules kara laikā viņš nokļuvis trimdā un vēlāk apmeties uz pastāvīgu dzīvi Lielbritānijā. Interesējies par Jēkabpils vēsturi un novadpētniecību. Precējies, ģimenē izaudzinātas divas meitas. Miršanas dati nav zināmi.

Glabāšanas un uzkrāšanas vēsture

Dokumenti uzkrāti pakāpeniski no 1989. gada līdz 1998. gadam.

Tiešais iegūšanas avots

Fonda Nr. 2303 vienkāršotā aprakstā Nr. 10-v iekļautie dokumenti saņemti kā dāvinājums 2002. gadā no Daugavas Vanagu fonda Latviešu kultūras vērtību krātuves “Straumēni” vadītājas Ineses Auziņas – Smites (Smith).

Fonda saturs

Apraksts satur I. Kūsika īpašumtiesību atgūšanas procesā radušos dokumentus: saraksti ar Latvijas Valsts pārvaldes institūcijām un privātpersonām, gan dažādus iesniegumus pilnvaras u.c. dokumentus.

Aprakstā atrodami I. Kūsika sakrātie dokumentus par Jēkabpili – 1941-1943. gada Jēkabpils Valsts ģimnāzijas absolventu saraksti, barona K. B Korfa biogrāfiskie dokumenti, kā arī sarakste ar Lielbritānijas un Austrālijas iestādēm, palīdzot tuviniekiem I. Špungina meklējumos.

Fotodokumentus veido E. Zobena uzņemtās Jēkabpils namu un iedzīvotāju fotogrāfijas, kuras I. Kūsiks sakrājis novadpētniecības vajadzībām.

Komplektēšana

Apraksta papildinājums nav paredzēts.

Pieejamības noteikumi

Bez ierobežojumiem.

Fonda sistematizācija

Dokumenti nodoti valsts glabāšanā nesakārtotā veidā. Dokumentu ekspertīze, sistematizācija un aprakstīšana veikta 2008. gadā. Veicot vērtības ekspertīzi, sistematizāciju un aprakstīšanu fondam izveidots apraksts 10-v. Nelielā lietu skaita dēļ (6 lietas) aprakstam nav izdalītas atsevišķas sērijas. Dokumenti kārtoti ievērojot to nominālo vērtību, – kā pirmos kārtojot ar I. Kūsiku tieši saistītos dokumentus, pēc tam fondaža sakrātos dokumentus.

Dokumentu valoda

Aprakstā ir dokumenti latviešu un angļu valodās. Norāde par dokumentiem svešvalodās atrodama apraksta piezīmju daļā.

Aprakstu sastādīja:

Personu fondu un trimdas dokumentu daļas

galvenais arhivists

2008. gada 22. augustā.

/G. Kraulis/

LIETAS Nr. _____ **APLIECINĀJUMA LAPA**

Lietā iešūtas (ievietotas)

27 (divdesmit septiņi)
ar cipariem un vārdiem

_____ lapas

tai skaitā lapas ar litera Nr. _____ ,

izlaisti lapu Nr. _____ ;

+ _____ iekšējā apraksta lapas

Lietas noformēšanas un fiziskā stāvokļa īpatnības	Lapu Nr.

Lapu aizpildīja

gab. A. Gab.
amats

[Paraksts]
paraksts

B. Circe
paraksta atšifrējums